

Vi er alt for mange voksne, som ikke i tilstrækkelig grad beskæftiger os med børn og deres følelser og deres behov, fordi vi først og fremmest sætter os selv i spidsen, og så risikerer vi altså indimellem, at der er nogle børn, der gør noget, som er tragisk for børnene, men jo endnu mere tragisk for forældrene eller dem, der kender dem.

Anne Baastrup (SF):

SF er medforslagsstiller på det her beslutningsforslag, fordi vi fandt, at det var en meget uhyggelig beskrivelse, som vi fik i Folketingets Retsudvalg, af, hvilke opfordringer der rent faktisk ligger på nettet til især unge om at begå selvmord med præcise opskrifter. Vi fandt, at det var oprørende, at man ikke på nogen måde kunne gøre det ulovligt.

Jeg har lyttet til justitsministerens beskrivelse af de problemer, der måtte være forbundet med det, og er naturligvis indstillet på, at vi under udvalgsarbejdet præciserer teksten i beslutningsforslaget, således at det rent teknisk kan lade sig gøre, med den konsekvens at Dansk Folkeparti jo så også bliver tilfreds.

Fru Sandy Brinck har fuldstændig ret. Dette at forbyde det, at gøre det ulovligt at propagandere for selvmord, er ikke tilstrækkeligt. Det er en lille ting i det store billede. Derfor er det selvfølgelig også bekymrende, at regeringen har ladet handlingsplanen vedrørende selvmord standse her pr. 1. januar.

Det er bekymrende, at sundhedsministeren ikke i tilstrækkelig grad er opmærksom på, at vi skal give behandlingsgaranti, når det drejer sig om psykisk syge børn og unge. Det er ekstremt bekymrende, at man ikke i langt højere grad har nogle virkemidler, så man aktivt kan tage det alvorligt, at 20 pct. af unge har overvejet selvmord, en stigning gennem de sidste år.

Det, vi også ved, er, at nogle af de ting, som børn oplever i deres opvækstperiode, kan gøre ondt. Der beklager jeg selvfølgelig, at vi har beskrevet det med ordene »en smule ondt i livet«, men det var for at beskrive, at der rent faktisk er børn, der gribes af den oplevelse, at nu må vi hellere gøre det slut, ved at sidde alene en aften og se på nettet. Det er ikke nødvendigvis, fordi de har psykiske lidelser. Det er ikke nødvendigvis, fordi deres liv er helt, helt afgørende forfærdeligt.

Jeg synes, at det vil være en god ide, hvis vi i fællesskab med Folketingets Socialudvalg og Retsudvalget laver en høring her i løbet af den

behandlingsperiode, vi har for det her beslutningsforslag, således at vi, som fru Sandy Brinck sagde, kan få fat i roden, nemlig hvad det i virkeligheden er, der gør, at vore børn og unge tilsyneladende i højere grad set på globalt plan har lettere ved at komme til at overveje selvmord.

Kl. 17.45

Vi ved, at det at leve undertiden kan være stressende. Vi ved, at der stilles store krav til børn og unge. De skal håndtere deres eget liv. De er ansvarlige for egen læring. De er i meget vidt omfang ansvarlige for eget liv. Og der tror jeg, at et af problemerne for unge er, at der ikke er tilstrækkelig støtte under deres opvækst. Der stilles for mange individuelle krav til den unge, og der er for lidt støtte til den sårbare unge, som ikke rigtig kan leve op til de mange forskellige krav, det moderne samfund stiller til unge i dag.

Jeg synes, at vi skal betragte det her beslutningsforslag som et led i et større udviklingsarbejde fra Retsudvalgets side, hvor vi systematisk tager de input, som vi så får på den her konference, og spørger, hvad det så er, der skal til. Målet er selvfølgelig at få presset regeringen til at lave en ny handlingsplan også mod selvmord, således at vi i langt højere grad kan tage de her ulykkelige tal alvorligt, således at vi kan få standset stigningen, således at vi kan få fjernet det blotte forhold, at der er 20 pct. af en ungdomsårgang, der overvejer selvmord.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der er to ting, jeg gerne vil spørge fru Anne Baastrup om.

Det første er, at der jo i bemærkningerne står, som vi er bekendt med, at det ifølge straffeloven er forbudt at medvirke til selvmord, men at det ikke er ulovligt at tilskynde til og propagandere for selvmord. Hvis fru Anne Baastrup prøver at tænke sig eksemplet, at der er en, der skriver en bog om sit eget selvmordsforsøg og på den måde indirekte giver nogle anvisninger, og et ungt menneske bliver fanget af det og, hvilket da vil være dybt tragisk, begår selvmord, så vil man jo sådan set kunne stille den forfatter til ansvar. Har fru Anne Baastrup tænkt på, at det også er det, forslaget her rækker ind i? Jeg tror ikke, det er det, der er fru Anne Baastrups hensigt, og det kan jeg så spørge om.

Det andet er, som fru Anne Baastrup siger her, at der stilles for store krav til de unge i dag. Men Michael Esmann fra »Livslinien« siger faktisk, at det lige præcis er det modsatte, der som-